

## **Danh Hiệu của Tín Đồ Cơ Đốc (5)**

### **Môn Đồ (2)**

#### **Giăng 8:31**

Bài giảng của Bà Mục Sư Châu Huệ Hiền

Kỳ trước chúng ta đã tra khảo phần thứ nhất của danh hiệu “Môn đồ”. Trong thời kỳ ban đầu của Hội Thánh, tất cả những người tin vào Chúa Giê-su đều được gọi là “môn đồ” của Chúa, mãi về sau dần dần người ta mới dùng danh hiệu “Tín Đồ Cơ Đốc”.

Hôm nay chúng ta sẽ học tiếp phần thứ hai của danh hiệu “môn đồ.”

### **Chúng Ta Phải Sẵn Sàng Trả Giá Rất Cao Để Trở Thành Môn Đồ Của Chúa Giê-su**

Khi chúng ta muốn đi theo Chúa Giê-su để trở thành môn đồ của Chúa, chúng ta phải sẵn sàng trả bằng một giá rất cao. Trả giá có nghĩa là gì? Tại sao chúng ta lại phải trả giá?

Khi người đời trên thế gian muốn đạt được thành công trong bất cứ lãnh vực nào, họ đều phải sẵn sàng trả bằng một giá cao. Thí dụ: Người học sinh phải ráng học để đậu được điểm cao rồi mới được nhận vào trường đại học tốt. Và Sinh viên đại học cũng phải ráng học để được điểm cao rồi sau này ra trường mới kiếm được một việc làm tốt với tiền lương cao. Nhiều người học sinh học suốt ngày suốt đêm, không có đi chơi, không có bạn bè, có người học nhiều quá đến nỗi bị cận thị, bị bệnh. Vì tương lai của mình mà người học sinh phải trả bằng một giá khá cao. Có những người nam nữ vì ba má của họ không đồng ý cho họ cưới nhau, họ đành phải rời bỏ gia đình cha mẹ, họ cũng phải trả một giá cao để được kết hôn. Tôi không phải nói rằng việc làm của những người nam nữ này là đúng, tôi chỉ là dùng việc này làm một thí dụ thôi. Có người vì yêu nước đã sẵn sàng chịu chết để bảo vệ quốc gia của mình. Họ trả một giá rất cao, đó là sinh mạng của mình, để bảo vệ tổ quốc.

Tín đồ Cơ Đốc là môn đồ của Chúa Giê-su, chúng ta cũng phải sẵn sàng trả một giá thật cao để đi theo ông thầy của ta. Chúng ta phải trả bằng giá nào vậy?

### **Ta Phải Từ Bỏ Chính Mình Và Vác Thập Tự Giá Mình Mà Theo Chúa**

**Ma-thi-ơ 16:24.** <sup>24</sup> Rồi Chúa Giê-su nói cùng môn đồ rằng: “Nếu ai muốn theo ta, thì phải từ bỏ chính mình, vác thập tự giá mình mà theo ta.”

## Môn Đồ (2)

“Từ bỏ chính mình” có nghĩa là gì? “Vác thập tự giá mình mà theo ta” lại có nghĩa là gì?

Từ bỏ chính mình là từ bỏ cuộc sống tội lỗi của mình, từ bỏ bản tánh xấu xa của mình, từ bỏ dục vọng của xác thịt, tất cả những gì trong đời mình mà không phù hợp với ý chỉ của Chúa Trời ta đều phải từ bỏ hết.

Nếu ta có lòng ganh tị, ta thường ghen ghét người khác, đó thì không hợp với ý chỉ của Chúa Trời, ta phải từ bỏ tánh xấu xa này đi. Nếu ta hay thù oán người khác, đó là nghịch với lời dạy của Chúa Trời, ta phải từ bỏ nó đi. Nếu ta có lòng tham lam ham tiền, ta phải từ bỏ nó. Nếu ta không yêu thương kẻ khác, đó là một thái độ phản nghịch, ta phải từ bỏ bản tánh này.

Loài người trên thế gian luôn luôn nghĩ đến lợi ích của mình, ít có người lo cho lợi ích của kẻ khác. Có khi người ta vì lợi ích của mình mà làm hại người khác nữa. Đó là lòng ích kỷ, ta nhất định phải từ bỏ bản tánh xấu xa này của xác thịt.

Còn “vác thập tự giá mình mà theo ta” có nghĩa là gì? Tại sao chúng ta lại phải vác thập tự giá mình?

Thập tự giá là một công cụ để xử tử người tù nhân, mà tử hình này là rất mực tàn nhẫn. Khi người tù nhân bị đóng đinh trên thập tự giá, người chịu đau đớn vô cùng, nhưng người không có chết liền. Thông thường người tù nhân bị đóng đinh phải chịu đau đớn trong một khoảng thời gian dài, rồi sau cùng mới yếu quá kiệt sức mà chết đi. Có người bị treo trên thập tự giá 2 hay 3 ngày rồi mới chết đi. Trong trường hợp của Chúa Giê-su, Chúa chết đi trong vài tiếng đồng hồ, đó là nhanh lắm, không chừng tại vì lúc đó thân thể của Chúa đã yếu lắm rồi, cho nên Chúa chết đi trong khoảng thời gian ngắn hơn.

Thông thường người tù nhân phải vác thập tự giá của mình đi đến chỗ hành hình. Chính Chúa Giê-su cũng bị bắt phải vác thập tự giá của mình, nhưng tại vì trước đó Chúa đã bị những người lính hành hạ đánh đập, Chúa yếu quá vác không nổi nữa, cho nên họ bắt Si-môn vác thập tự giá cho Chúa.

**Ma-thi-ơ 27:32.** Khi họ đi ra, gặp một người ở thành Sy-ren tên là Si-môn; họ bắt người vác cây thập tự của Chúa Giê-su.

## Giăng 8:31

Cho nên “vác thập tự giá mình mà theo ta” có nghĩa là ta phải vác thập tự giá của mình đi theo Chúa đến nơi bị đóng đinh và ta cũng bị đóng đinh trên thập tự giá cùng một lượt với Chúa.

Ở đây Chúa Giê-su không phải nói về xử tử thân thể của ta, mà Chúa đang răn dạy chúng ta phải chết về tội lỗi của mình.

Nói tóm lại, nếu ta muốn đi theo Chúa, ta phải từ bỏ bản tánh xấu xa của mình, từ bỏ cuộc sống tội lỗi của mình, tất cả những gì trong đời mình không phù hợp với ý chỉ của Chúa Trời ta đều phải từ bỏ hết, rồi ta để cho cuộc đời cũ của mình bị đóng đinh trên thập tự giá cùng một lượt với Chúa.

Các bạn chắc nghĩ rằng “Làm sao mà ta làm được chuyện này?” Hỡi các bạn ơi, chúng ta không bao giờ làm nổi chuyện này! Chúng ta không cách nào tự mình chết về tội lỗi! Chỉ có Chúa Trời mới có quyền năng khiến chúng ta chết về tội lỗi. Nếu chúng ta vui lòng từ bỏ chính mình và chết về tội lỗi thì chúng ta phó thác cuộc đời của mình hoàn toàn cho Chúa Trời để Ngài cai quản đời ta, rồi Ngài sẽ khiến chúng ta chết về tội lỗi.

Sau khi ta chết về tội lỗi, thì bản tánh xấu xa của xác thịt đã bị cắt bỏ đi, và chúng ta khác hẳn với loài người trên thế gian này! Các bạn có ngạc nhiên không? Chúng ta trở thành một loại người mới khác hẳn với loài người trên thế gian này.

**2 Cô-rinh-tô 5:17.** <sup>17</sup> Vì vậy, nếu ai ở trong đấng Christ, người ấy là một người mới; những sự cũ đã qua đi, kìa mọi sự đều trở nên mới.

### **Ta Phải Ghét Cha Mẹ, Vợ Con, Anh Em, Chị Em Mình, Và Chính Cuộc Sống Mình**

**Lu-ca 14:26.** <sup>26</sup> Nếu có ai đến theo ta mà không ghét cha mẹ, vợ con, anh em, chị em mình, và chính cuộc sống mình, thì không được làm môn đồ ta.

Các bạn có ngạc nhiên không? Ta phải ghét cha mẹ, vợ con, anh em, chị em mình và ngay cả cuộc sống của mình, rồi ta mới có thể làm môn đồ của Chúa Giê-su! Bây giờ tôi sẽ giải thích cho các bạn từng bước một.

## Môn Đồ (2)

Đầu tiên Chúa Giê-su không phải dạy ta bội nghịch chống lại cha mẹ, vợ con, anh chị em mình. Thật ra Chúa lúc nào cũng dạy chúng ta phải yêu thương người khác, ta phải yêu thương cả kẻ thù của mình, huống chi là cha mẹ, vợ con, anh chị em mình.

**Ma-thi-ơ 15:4.** <sup>4</sup> Vì Chúa Trời đã truyền điều răn này: “Phải hiếu kính cha mẹ người”; và điều này: “Ai mắng nhiếc cha mẹ thì bị xử tử.”

Chúa Trời dạy rằng ta phải hiếu kính cha mẹ của mình, ai mắng nhiếc cha mẹ thì bị xử tử.

**Ma-thi-ơ 19:16 – 19.** <sup>16</sup> Bấy giờ có một người đến hỏi Chúa rằng: “Thưa thầy, tôi phải làm việc lành gì để được sự sống đời đời?” <sup>17</sup> Chúa Giê-su đáp rằng: “Sao người hỏi ta về việc lành? Chỉ có một Đấng lành mà thôi. Nếu người muốn được vào sự sống, thì hãy giữ các điều răn.” <sup>18</sup> Người đó hỏi: “Những điều răn gì?” Chúa Giê-su nói rằng: “Đừng giết người; đừng phạm tội tà dâm; đừng ăn trộm cắp; đừng làm chứng dối; <sup>19</sup> hãy hiếu kính cha mẹ; và hãy yêu thương người lân cận như mình.”

Đoạn Kinh Thánh này dạy rằng hiếu kính cha mẹ là một trong những điều răn mà ta phải vâng giữ, rồi ta mới được vào sự sống đời đời.

**Giăng 19:26 – 27.** <sup>26</sup> Khi Chúa Giê-su thấy mẹ mình và người môn đồ Chúa yêu quý đứng ở gần, Chúa nói cùng mẹ rằng: “Hỡi đàn bà kia, đây là con của người!” <sup>27</sup> Rồi Chúa lại nói cùng người môn đồ rằng: “Đây là mẹ người!” Kể từ giờ đó môn đồ ấy rước bà về nhà mình.

Khi Chúa Giê-su đã bị đóng đinh trên thập tự giá rồi, Chúa vẫn quan tâm cho mẹ của mình. Khi Chúa thấy mẹ là Ma-ri và môn đồ Giăng đang đứng ở gần thập tự giá, Chúa dặn dò môn đồ Giăng trông nom mẹ mình.

Nhưng tại sao Chúa lại dạy rằng ai muốn đi theo Chúa mà không ghét cha mẹ, vợ con, anh chị em mình thì không được làm môn đồ của Chúa?

Chữ “ghét” trong câu Kinh Thánh **Lu-ca 14:26** không phải là mối thù hận trong lòng. Ở đây Chúa Giê-su dạy rằng khi ta phải lựa chọn giữa hai con đường, một con đường là vâng giữ lời dạy của Chúa Trời, còn đường kia là lợi ích thích thú của cha mẹ và người thân trong gia đình, trong trường hợp này ta phải luôn luôn lựa chọn vâng giữ lời dạy của Chúa Trời mà từ bỏ lợi ích thích thú của cha mẹ và người thân trong gia đình.

## Giăng 8:31

Thí dụ: có người muốn phó thác cuộc đời của mình cho Chúa Trời và chịu phép rửa-tẩy, nhưng cha mẹ của người phản đối, mà người này cứ đi chịu phép rửa-tẩy mà không có chiều ý của cha mẹ. Rốt cuộc cha mẹ tức giận vô cùng, họ cho rằng người con này bất hiếu, không thương yêu họ nữa. Nhưng thật ra người con vẫn thương cha mẹ lắm, người con cầu nguyện xin Chúa Trời làm việc cảm hóa tâm hồn của cha mẹ hầu cho cha mẹ cũng tin vào Chúa Trời Giê-xu và được hưởng ơn cứu chuộc. Cha mẹ không hiểu rằng chịu phép rửa-tẩy là liên quan đến ơn cứu chuộc, vâng giữ lời dạy của Chúa Trời là điều quan trọng nhất, người con không thể nào chiều ý của cha mẹ mà từ bỏ phép rửa-tẩy được.

Giả tỷ có một người môn đồ của Chúa Giê-xu muốn đi truyền giảng Tin Lành, mà tất cả mọi người trong gia đình đều phản đối, bởi vì ai cũng biết rằng thầy truyền đạo thì nghèo lắm, và không chừng còn phải đi những nơi xa xôi nguy hiểm nữa. Cho dù bà vợ thì khóc lóc, cha mẹ thì bức tức, anh chị em thì chê cười, nhưng người này cứ quyết tâm đi phụng sự Chúa Trời. Người này từ bỏ thích thú lợi ích của người thân, nhưng người vẫn thương yêu cha mẹ và gia đình lắm, mà họ không hiểu thôi, cho nên trong thâm tâm người này buồn thảm vô cùng. Và người này cũng từ bỏ luôn cuộc sống của mình, bởi vì đi truyền giảng Tin Lành thì phải từ bỏ cuộc sống hưởng lạc và chịu đựng gian nan nguy hiểm.

Có nhiều khi chúng ta muốn truyền giảng Tin Lành cho cha mẹ nghe, ta giải thích cho họ biết rằng mỗi một người trên thế gian đều đã phạm tội, cho nên ta phải ăn năn hối cải tội lỗi của mình, phó thác cuộc đời của mình cho Chúa Trời rồi chịu phép rửa-tẩy thì tội lỗi của mình mới được rửa sạch bằng huyết báu của Chúa Giê-xu. Ngay lập tức cha mẹ tức giận vô cùng, cha mẹ tưởng rằng ta chỉ trích họ phạm tội lỗi, không chừng ta còn bị cha mẹ rầy la nữa. Cha mẹ tưởng rằng ta không kính mến họ, nhưng thật ra ta thương cha mẹ biết bao, ta muốn cho cha mẹ cũng nhận được ơn cứu chuộc, nhưng họ không hiểu.

Và cũng có trường hợp rất đau lòng là khi người thân của mình phạm tội lỗi, ta là môn đồ của Chúa Giê-xu, ta phải sống theo sự công nghĩa, ta không thể che chở cho họ, ta nhìn thấy họ chịu sự trừng phạt, nhưng ai biết được lòng ta đau khổ vô cùng.

Qua những thí dụ này, ta thấy rằng nếu ta muốn làm môn đồ chân chính của Chúa Giê-xu, thì ta phải có một thái độ chính đáng, ta phải làm những việc công nghĩa cho dù những việc này sẽ khiến cha mẹ, vợ con, người thân trong gia đình buồn bực. Có nhiều lúc ta phải từ bỏ thích thú lợi ích của người thân tại vì ta phải vâng giữ lời dạy của Chúa Trời. Nhưng lòng ta luôn luôn hiếu kính cha mẹ, thương yêu người thân.

## Môn Đồ (2)

Ngoài ra trong câu Kinh Thánh trên **Lu-ca 14:26** Chúa Giê-su cũng nói đến ghét cả cuộc sống của mình nữa. Không ai ghét cuộc sống của mình! Ghét mạng sống của mình có nghĩa là gì?

Tương tự như phần trên, chữ “ghét” có nghĩa là “từ bỏ”. Khi ta nhận thấy cuộc sống của mình tràn đầy tội lỗi, thật không đáng sống, cho nên ta muốn từ bỏ cuộc sống này để đổi lấy một cuộc sống công nghĩa. Ta phó thác cuộc sống tội lỗi của mình cho Chúa Trời để Ngài cai quản đời ta, rồi Ngài sẽ biến đổi cuộc sống tội lỗi của ta thành ra một cuộc sống công nghĩa.

### Ta Phải Từ Bỏ Tất Cả Những Gì Mình Có

**Lu-ca 14:33.** <sup>33</sup> Như vậy, nếu ai trong các người không từ bỏ tất cả những gì mình có thì không được làm môn đồ ta.

“Tất cả những gì” gồm có tài sản, địa vị, gia đình vợ con, và gồm luôn cả bản tánh xấu xa, dục vọng của xác thịt, cuộc sống tội lỗi cũ của mình.

Ở phần trên tôi đã giải thích từ bỏ gia đình người thân và từ bỏ chính mình có nghĩa là gì, cho nên tôi không lặp lại những điểm đó nữa, ở đây tôi chỉ tập trung giải thích về từ bỏ tài sản, địa vị của mình.

Tại sao ta phải từ bỏ tài sản, địa vị của mình?

Tại vì Chúa Giê-su mua chuộc chúng ta ra khỏi tội lỗi bằng huyết của Chúa, cho nên Tín Đồ Cơ Đốc chúng ta là nô lệ của Chúa Trời và Chúa Giê-su. Một người nô lệ thì không có tài sản, địa vị gì hết, tất cả những gì người có đều thuộc về người chủ. Người nô lệ có thể sử dụng những món mà người chủ ban cho người, nhưng quyền sở hữu không thuộc về người nô lệ, quyền sở hữu vẫn thuộc về người chủ.

Từ bỏ tài sản, địa vị của mình có nghĩa là ta dâng hết thầy tài sản, địa vị của mình cho Chúa Trời để Ngài sử dụng. Từ nay trở đi hết thầy tài sản, địa vị của ta đều thuộc về Chúa Trời, ta chỉ là người nô lệ trông coi tạm thời tiền tài của Ngài thôi, bất cứ lúc nào Ngài ra lệnh muốn sử dụng tiền tài như thế nào, thì ta phải làm y như Ngài dặn.

Có một câu chuyện thật là như vậy: Ở nước Mỹ có một người kinh doanh rất giàu có, ông có thể mua được bất cứ món gì ông thích. Về sau ông trở thành Tín Đồ Cơ Đốc, ông hiểu rõ

## **Giăng 8:31**

một người môn đồ của Chúa Giê-su thì phải dâng hết thầy tài sản địa vị cho Chúa Trời. Một hôm ông đi vào một hăng bán xe hơi, người bán xe hơi biết rằng ông này là một tỉ phú, cho nên người dẫn ông này đi coi những chiếc xe rất tốt và đắt tiền. Ông nhìn thấy một chiếc xe ông thích, ông nói rằng: “Tôi thích chiếc xe này lắm, nhưng tôi không biết tôi có tiền mua hay không!” Người bán xe rất ngạc nhiên nói rằng: “Ông là người tỉ phú, tại sao ông nói như vậy?” Ông tỉ phú đáp rằng: “Bây giờ tôi là một người Tín Đồ Cơ Đốc, tất cả tài sản của tôi đều thuộc về Chúa Trời. Nếu Ngài cho phép tôi mua chiếc xe này thì tôi mới được mua, nếu Ngài không cho phép thì tôi không có tiền mua!”

Không chừng một hôm Chúa Trời bảo chúng ta phải dâng phân nửa gia tài của mình cho công việc truyền giảng Tin Lành, hoặc là Ngài bảo ta phải tặng chiếc xe cho một người nào đó, thì ta phải tuân lệnh làm theo ý của Ngài.

Ở đây tôi phải nói rõ cho các bạn nghe, chúng ta hiến dâng hết thầy tài sản địa vị của mình cho Chúa Trời, chứ không phải cho người này người kia hay hội thánh này hội thánh khác hay một cơ quan nào đó! Khi ta muốn tặng tiền tài cho một người nào đó hay một cơ quan nào đó, ta không nên nghe theo lời của người này người nọ, mà ta phải cầu nguyện xin Chúa Trời hướng dẫn ta làm theo ý của Ngài. Ta chỉ tuân theo ý chỉ của Chúa Trời, chứ ta không theo ý muốn của người và cũng không theo ý muốn riêng của mình. Ta phải rất cẩn thận, kẻo ta bị người ta lừa gạt.

### **Tại Sao Chúa Giê-su Lại Bắt Chúng Ta Phải Trả Một Giá Cao Như Vậy?**

Sau khi các bạn nghe những điều này, các bạn chắc nghĩ rằng tại sao Chúa Giê-su lại bắt chúng ta phải trả một giá cao như vậy? Tại sao Chúa Giê-su đặt điều kiện khó khăn như vậy cho những kẻ muốn đi theo Chúa? Tại sao Chúa không đặt điều kiện dễ dãi một chút để cho người ta dễ đi theo?

Thật ra Chúa Giê-su không phải cố ý đặt những điều kiện khó khăn cho ta, mà tại vì con đường đi theo Chúa thì chật hẹp, có rất nhiều trở ngại. Khi ta thật sự vâng theo tất cả mọi lời dạy của Chúa Trời, thì ta sẽ bị người đời thù ghét và bắt bớ. Nếu tấm lòng của ta không sẵn sàng trả bất cứ giá nào để đi theo Chúa Giê-su, khi ta gặp những trở ngại, bắt bớ, đau khổ, thì ta sẽ vấp ngã, không chừng ta sẽ chối bỏ Chúa Trời Gia-vê và Chúa Giê-su, không chừng ta sẽ trở thành những người mang danh Tín Đồ Cơ Đốc ở bên ngoài nhưng không sống theo lời dạy của Chúa Trời.

## Môn Đồ (2)

Thí dụ nếu Chúa Trời kêu gọi ta đi truyền giảng Tin Lành, nhưng cha mẹ và vợ con than khóc, lúc đó ta sẽ làm gì? Nếu tấm lòng của ta chưa sẵn sàng, ta sẽ nghe theo gia đình vợ con để chiều ý họ. Nhưng làm như vậy thì ta không vâng theo lời kêu gọi của Chúa Trời, ta không phải là môn đồ chân chính của Chúa Giê-su.

Trong những ngày sau cùng trong tương lai, rất nhiều môn đồ của Chúa Giê-su sẽ bị bắt bớ và giết hại; không chừng ta sẽ bị bắt giam lại, và người ta buộc ta phải chối bỏ Chúa Trời và Chúa Giê-su, bằng không thì vợ con sẽ bị hành hạ hay giết hại, tài sản bị tịch thu. Các bạn đừng tưởng rằng tôi bịa đặt ra những chuyện này để hăm dọa các bạn, thật ra những chuyện đàn áp bắt bớ như vậy đã xảy ra thường xuyên trong suốt hai ngàn năm lịch sử của Hội Thánh; hiện bây giờ tại nhiều nơi trên thế giới, người đời vẫn dùng cách này cách nọ để hành hạ đàn áp Tín Đồ Cơ Đốc.

Giả tỷ ta bị bắt phải lựa chọn giữa Chúa Trời hay gia đình người thân, ta lựa chọn bên nào? Lúc đó nếu tấm lòng của ta không được vững bền, ta sẽ chối bỏ Chúa Trời. Thật ra ngay sau khi chồng tôi và tôi kết hôn, chồng tôi đã dạy dỗ tôi phải sẵn sàng từ bỏ tất cả, ngay cả sinh mạng của mình để gìn giữ trung tín với Chúa Trời cho đến cùng. Chồng tôi nói rằng trong ngày sau cùng, nếu hai người chúng tôi bị bắt giam vì có của Chúa Trời, người ta buộc tôi phải chối bỏ Chúa Trời, bằng không thì họ sẽ giết anh đi, trong trường hợp này, chồng tôi dạy tôi nên giữ trung tín với Chúa Trời và cứ để cho họ giết anh đi. Và một mặt khác nếu người ta buộc chồng tôi phải chối bỏ Chúa Trời, bằng không thì họ sẽ giết tôi đi, anh nói trong trường hợp này, anh cũng lành để tôi chết mà anh không có chối bỏ Chúa Trời. Chồng tôi nói chẳng thà chúng tôi giữ trung tín với Chúa Trời cho đến chết, sau này ở nước Thiên Đàng, chúng tôi sẽ được đoàn tụ lại và được sống đời đời. Ngược lại nếu chúng tôi chối bỏ Chúa Trời thì cả hai người đều sẽ bị hư mất trong lửa hừng của địa ngục.

Bởi vậy Chúa Giê-su nói rằng nếu ta không muốn trả giá cao này, thì ta không làm môn đồ của Chúa được, sớm muộn gì chúng ta sẽ vấp ngã. Ngược lại nếu bây giờ chúng ta sẵn sàng trả giá cao này để đi theo Chúa Giê-su, chúng ta phó thác mọi việc cho Chúa Trời, thì Ngài sẽ giúp đỡ chúng ta đứng vững cho đến cùng.